

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 171

гр. София, 14.03.2022 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Росина Н. Дончева
Светослав Н. Николов

като разгледа докладваното от Дора Д. Михайлова Въззивно частно
гражданско дело № 20221800500156 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 577, ал. 1 ГПК, вр. чл. 32а от
Правилника за вписванията (ПВ).

С определение № 5 от 22.02.2022 г. съдия по вписванията при РС
– гр. Самоков е отказал вписване на решение № 2337а от 25.10.2021 г.
на ОСЗ – гр. С. по молбата с вх. № 403 от 22.02.2022 г. на Р. Б. Г..

За да постанови отказа си, съдията по вписванията е приел, че към
решението на органа по земеделска реституция не са представени
скици за всички възстановени имоти. Мотив за отказа е и липсата на
достатъчна индивидуализация имотите по т. 1 и т. 2 от решението.

Софийски окръжен съд, след като обсъди доводите на
жалбоподателя и прецени данните по делото, намира следното.

Частната жалба е подадена от легитимирано лице и доколкото е
депозирана в рамките на законоустановения срок (отказът е бил
съобщен на 28.02.2022 г.) и се отнася до подлежащ на обжалване отказ
на съдията по вписвания съгласно чл. 577, ал. 1 ГПК, следва да се
приеме, че същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

Съгласно принципните разяснения по т. 6 от Тълкувателно
решение № 7 от 25.04.2013 г. по тълк. д. № 7/2012 г. на ВКС, ОСГТК,
част от хипотезите, в които съдията по вписванията може да
постанови мотивиран отказ за вписване, са следните: когато след
преглед на съдържанието на акта се установи, че същият не фигурира
сред актовете, които подлежат на вписване; по съображения за местна

некомпетентност на съдията по вписванията (чл. 570, ал. 1 ГПК, чл. 7 ПВ), за наличието на която се следи служебно; по съображения, извлечени от формата на акта или неговото съдържание (липса на идентификация на страните и на недвижимия имот); както и при невнасяне на дължимата за вписването такса, при непредставяне на скица-копие от кадастралната карта съгласно чл. 6, ал. 3 ПВ, и ако не са представени доказателства за изпълнението на изискванията на чл. 264 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Искането е за вписване на реституционно решение със сила на констативен нотариален акт за собственост, което по силата на императивната разпоредба на чл. 5, ал. 2 ЗСПЗЗ е освободено от заплащане на държавна такса. Представеното решение отговаря на изискванията за форма, но няма изискуемото от закона съдържание, тъй като не съдържа пълно описание на възстановените имоти и техните граници (относно имотите по т. 1 и т. 2). Към решението, с което е възстановена собствеността върху общо 4 имота, не са представени скици за всички имоти – налице са скици само за имотите по т. 3 и т. 4 от решението.

С оглед изложеното в частната жалба следва да се посочи, че „частично“ вписване на реституционно решение, т. е. само за част от имотите, е недопустимо действие.

Ето защо настоящият състав на съд намира жалба за неоснователна, тъй като не са били изпълнени предпоставките за вписване на обсъждания акт.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 5 от 22.02.2022 г. на съдия по вписванията при РС – гр. Самоков, с което е отказано вписване на решение № 2337а от 25.10.2021 г. на ОСЗ – гр. С. по молба с вх. № 403 от 22.02.2022 г. на Р. Б. Г..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен касационен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на жалбоподателя с препис.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____